

Кравець В. В. – ад'юнкт кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ, м. Київ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3673-4850>

Науково-правові й методичні засади вдосконалення професійної підготовки фахівців сфери медичного обслуговування населення в Україні

У нашій країні триває реформування у сфері медичного обслуговування населення та охорони здоров'я загалом, зокрема й під час професійної підготовки фахівців сфери медичного обслуговування населення. У зв'язку із цим сфера медичного обслуговування населення має активізуватися та дотримуватися встановлених напрямів діяльності, які визначають і формують певні юридичні наслідки. **Метою** статті є здійснення дослідження процесу професійної підготовки фахівців сфери медичного обслуговування населення, що сприяє виконанню низки завдань, а саме: вивчення сфери медичного обслуговування, що знаходиться на роздоріжжі реформаторських процесів, визначення основоположних шляхів і механізмів удосконалення реалізації цього процесу. **Наукова новизна.** З-поміж актуальних напрямів сфери медичного обслуговування населення в країні слід виокремити такі: диджиталізація у сфері медичного обслуговування населення; розвиток навчальної та науково-дослідної діяльності під час підготовки фахівців у сфері медичного обслуговування населення; забезпечення належного фінансування сфери медичного обслуговування населення; упровадження якісної кадрової політики у сфері медичного обслуговування населення; поліпшення санітарного й епідемічного благополуччя населення; розвиток сфери трансплантології. У статті схарактеризовано розвиток навчальної та науково-дослідної діяльності під час підготовки фахівців у сфері медичного обслуговування населення. **Висновки.** Запропоновано кроки, спрямовані на покращення професійної підготовки фахівців сфери медичного обслуговування населення: запровадження новітніх досягнень медицини в загальну практику у сфері медичного обслуговування населення; розроблення, удосконалення та впровадження в практичну діяльність новітніх стандартів щодо забезпечення якісним й ефективним медичним обслуговуванням населення в процесі лікування серцево-судинних захворювань, лікування інфекційних захворювань, дитячої патології, онкологічних захворювань тощо; упровадження ефективних новітніх методик ранньої профілактики та діагностування різноманітних захворювань на відповідних етапах надання медичної допомоги населенню (під час екстреної медичної допомоги; первинної, вторинної та третинної медичної допомоги); визначення причини виникнення, профілактики, діагностування та лікування легеневої гіпертензії та впровадження наукових тенденцій у фахову діяльність лікарів-пульмонологів, фтизіатрів і лікарів сімейної практики; запровадження сучасних програм для реабілітації пацієнтів із хворобами терапевтичного спрямування; створення тренінгових осередків, на яких відбуватиметься впровадження сучасних методів і технологій з метою багатогалузевої реабілітації під інтернатури; розроблення новітніх методів профілактики, діагностування та лікування недосліджених інфекційних захворювань; упровадження сучасних заходів забезпечення санітарного й епідеміологічного благополуччя населення.

Ключові слова: медичне обслуговування; населення; охорона здоров'я; диджиталізація; науково-правові засади; методичні засади; реформування.

Вступ

В Україні тривають процеси реформування у сфері медичного обслуговування населення та охорони здоров'я загалом, що безпосередньо стосується і професійної підготовки фахівців для цієї сфери. Саме тому сфера медичного обслуговування населення має активізуватися та дотримуватися встановлених напрямів діяльності, які визначають і формують певні юридичні наслідки.

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що сфера медичного обслуговування знаходиться на роздоріжжі реформаторських процесів, які вимагають від неї формування основоположних напрямів удосконалення та шляхів і механізмів їх реалізації, зокрема під час професійної підготовки фахівців у цій сфері. Актуальними напрямками діяльності сфери медичного обслуговування населення в країні є такі: диджиталізація у сфері медичного

обслуговування населення; розвиток навчальної та науково-дослідної діяльності під час підготовки фахівців у сфері медичного обслуговування населення; забезпечення належного фінансування сфери медичного обслуговування населення; упровадження якісної кадрової політики у сфері медичного обслуговування населення; покращення санітарного та епідемічного благополуччя населення; розвиток сфери трансплантології.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є дослідження процесу професійної підготовки фахівців сфери медичного обслуговування населення, що зумовлює виконання низки завдань, а саме: вивчення сфери медичного обслуговування, у якій тривають реформаторські процеси; окреслення основоположних шляхів і механізмів удосконалення реалізації цього процесу. Вважаємо за доцільне

розглянути один із напрямів, а саме: розвиток навчальної та науково-дослідної діяльності під час підготовки фахівців у сфері медичного обслуговування населення. Доречним є здійснення характеристики також напряму диджиталізації сфери медичного обслуговування населення та вдосконалення трансплантологічної сфери.

Виклад основного матеріалу

Одним з основних напрямів удосконалення сфери медичного обслуговування населення є напрям розвитку навчальної діяльності під час підготовки фахівців у сфері медичного обслуговування населення та науково-дослідної діяльності в цій сфері (Dubenko, 2002; Kravets, 2019; Kortukova, Kaminska, Dei, & Blahodarnyi, 2020; Averianov, 2005). Слід зазначити, що навчальна діяльність фахівців у сфері медичного обслуговування населення потребує якісного оновлення та належного забезпечення освітнього процесу.

Уряд здійснив спробу впровадити безперервний професійний розвиток медичних працівників сфери медичного обслуговування населення, що полягає у формуванні основних засад безперервного процесу навчання та вдосконалення фахових здібностей після здобуття вищої освіти й післядипломної освіти в цій сфері. Метою цієї спроби щодо безперервного навчання медичних працівників є підтримання та покращення стандартів діяльності фахівців у сфері медичного обслуговування населення, які мають відповідати сучасним вимогам їхньої діяльності. Сучасна система безперервного навчання буде забезпечувати якісний контроль рівня знань і професійних навичок, забезпечуватиме вдосконалення протоколів надання медичної допомоги, а також підвищить якість медичного обслуговування українців загалом.

Безперервний професійний розвиток має обов'язково охоплювати такі елементи: одиниці вимірювання навчально-наукового навантаження студента, що формуватиметься як відповідний бал його фахового розвитку. Також має бути передбачено такі різновиди освіти, як інформальна освіта (самоосвіта) і неформальна освіта у сфері медичного обслуговування населення.

Зокрема, інформальною освітою (самоосвітою) у сфері медичного обслуговування населення вважають самоорганізоване здобуття фахівцями у сфері медичного обслуговування населення професійних компетентностей під час повсякденної діяльності, пов'язаної із професійною, громадською або іншою діяльністю, а неформальна освіта у сфері медичного обслуговування населення – це діяльність з підвищення власних знань і вмінь, яку проводять за освітніми програмами та яка не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, проте може

завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій ("Postanova Kabinetu Ministriv", 2018).

Кожен медичний працівник повинен мати персональне освітнє портфоліо, що охоплюватиме всі документи, які підтверджують його особисті досягнення із зазначенням дати проходження конференції, семінару, круглого столу тощо та виду освіти під час проходження безперервного фахового розвитку.

Усі медичні працівники після закінчення інтернатури мають право на фаховий безперервний розвиток, унаслідок якого відбуватиметься атестація цих фахівців, присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії або кваліфікації працівника. Також вона буде визначати доцільність надання, продовження дії чи анулювання ліцензії на провадження господарської діяльності з медичного обслуговування населення.

Медичний працівник проходить складний шлях становлення фахівця своєї справи. Так, з метою порівняння систем медичного навчання в Україні та за кордоном зауважимо, що повний термін навчання для лікаря становить 6–9 років, протягом 5–6 із яких він здобуває освіту в закладі вищої освіти, 1–3 – передбачено на проходження інтернатури й магістратури (також передбачують лікарську резидентуру, яку наразі не реалізують). Наприклад, у США здобути фах лікаря менше, ніж за 11 років, неможливо. Загалом термін навчання там становить 11–14 років: 3–4 роки майбутній лікар здобуває освіту в медичному коледжі, 4 роки – у медичній школі, наступні 3–5 років – проходить лікарську резидентуру (1 рік інтернатури, 2–4 роки факультативного навчання). В Ізраїлі термін здобуття професії лікаря становить 12 років, 11–12 – у Німеччині, 8–11 – у Франції. Схоже, невдовзі й лікарі України здобуватимуть освіту за такою схемою ("Medychna osvita").

Проблемним є питання щодо професійного безперервного навчання медичних фахівців, адже кожен етап проходження атестації містить корупційну складову, що негативно позначається на рівні підготовки фахівців. Крім того, весь процес безперервного професійного розвитку медичних працівників здійснюється за власний кошт.

Саме тому запропоновано наблизити вітчизняну систему підготовки лікарів до європейських стандартів, що надасть можливість українським медикам успішно конкурувати на світовому рівні. На нашу думку, було б доцільним збільшити в навчальних планах кількість годин практичних навчань, натомість теоретичних і непрофільних дисциплін – зменшити.

Нині тривалість інтернатури в Україні для різних спеціальностей становить від 1 до 3 років. Вважаємо, що збільшити термін проходження інтернатури до трьох років, виключивши заняття

на теоретичних базах, а збільшити – на лікувальних базах.

Також необхідно буде змінити процедуру розподілу студентів на проходження інтернатури відповідно до європейського досвіду й стандартів (Ostrovskaya, 2019; Faunce, 2005; Kaminska, & Nazarko, 2019).

Необхідно впровадити електронний розподіл студентів на інтернатуру, який має усунути корупційний аспект у цьому процесі. Електронний розподіл з відповідною електронною базою має визначати місце інтернатури на підставі результатів Єдиного державного кваліфікаційного іспиту.

Заплановано також зменшити кількість спеціальностей, за якими відбуватиметься набір до інтернатури, з 34 до 13 (акушерство і гінекологія, анестезіологія та інтенсивна терапія, внутрішні хвороби, загальна практика сімейна медицина, загальна стоматологія, медицина невідкладних станів, педіатрія, психіатрія, отоларингологія, офтальмологія, радіологічна онкологія та ядерна медицина, радіологія, хірургія). Аби отримати звання лікаря-спеціаліста, потрібно буде пройти обов'язкову атестацію – тестування у формі ліцензійного інтегрованого іспиту Крок-3 за відповідною спеціальністю, допуском до якого буде структурований клінічний іспит (ОСКІ) ("Medychna osvita").

У Міністерстві охорони здоров'я України, посилаючись на європейські стандарти підготовки медичних працівників, пропонують упровадити ще один практичний етап підготовки – резидентуру за відповідною спеціалізацією.

На наш погляд, це нововведення є недоцільним, оскільки значно подовжується термін навчання медичних працівників, що призведе до браку медичних фахівців, а у зв'язку із фінансовим становищем у суспільстві більшість родин не спроможні будуть навчати дітей за власні кошти, а бюджетних місць бракуватиме, адже їх кількість щороку зменшують.

Стосовно науково-дослідної діяльності у сфері медичного обслуговування населення слід зазначити, що без наукових підходів до проведення дослідної роботи у сфері медичного обслуговування населення розвиток її буде неможливим. Саме науково-дослідна діяльність є важливим напрямом реалізації інноваційної політики України у сфері медичного обслуговування населення, завдяки чому відбувається впровадження новітніх наукових розробок, що містять сучасні методи профілактики, діагностування, лікування, реабілітації та репродуктології тощо. Також під час розроблення нових лікарських засобів без науково-дослідної роботи, що становить власне науковий етап створення лікарського засобу, який передбачає розроблення, виготовлення, доклінічні та клінічні дослідження, транспортування та зберігання, цей процес буде неможливий.

В умовах стрімкого зростання обсягу інформаційних потоків важливо постійно підвищувати рівень обізнаності медичних працівників практичної охорони здоров'я та науковців із сучасними розробками високого рівня доказовості (методів лікування, діагностування, профілактики, реабілітації, репродуктології тощо) (Horban, 2013, p. 163).

Проведення наукових заходів є дієвим засобом ознайомлення спеціалістів певного медичного профілю з новітніми досягненнями науки та медичними технологіями. Головним інструментом координації проведення наукових заходів в Україні у сфері медичного обслуговування населення є щорічний Реєстр наукових заходів. Зокрема, 2020 року організовано та проведено 565 наукових медичних заходів, що були присвячені найбільш значущим медичним напрямам і висвітлювали інноваційні й удосконалені технології, новітні стандарти лікування та діагностування, питання впровадження інноваційних розробок у практику сімейного лікаря, систему первинної медико-санітарної допомоги тощо. Було проведено 9 з'їздів, 19 конгресів, 23 симпозиуми, 194 науково-практичні конференції за участю вітчизняних фахівців і спеціалістів країн близького й далекого зарубіжжя: Латвії, Литви, Естонії, Грузії, Вірменії, Фінляндії, Німеччини, Польщі, Ізраїлю, Великої Британії, США, Канади, Єгипту, Іспанії, Італії, Франції, Туреччини, Австрії, Японії, Данії, Швеції, Китаю, Росії, Швейцарії, Білорусі, Узбекистану, Казахстану. Організаторами та співорганізаторами зазначених наукових заходів стали медичні та фармакологічні заклади вищої освіти України, науково-дослідні установи МОЗ України та Національної академії медичних наук України, профільні асоціації, наукові товариства й інші організації. Аналіз звітних матеріалів наукових форумів засвідчив зростання їх організаційного та наукового рівня. Питання, напрацьовані учасниками наукових заходів, відображають актуальні проблеми медичної науки та практики сфери медичного обслуговування населення ("Medychna osvita"; Strelchenko, 2008, p. 339; Strelchenko, 2019, p. 121).

Науково-дослідні заходи необхідно проводити якомога частіше, оскільки вони сприяють розв'язанню актуальних проблем сфери медичного обслуговування населення, *реалізації основних наукових завдань, які медична галузь ставить перед науковцями та медичними фахівцями, а саме:*

– запровадження новітніх досягнень медицини в загальну практику у сфері медичного обслуговування населення;

– розроблення, удосконалення та впровадження в практичну діяльність новітніх стандартів щодо забезпечення якісним й ефективним медичним обслуговуванням населення в процесі

лікування серцево-судинних захворювань, лікування інфекційних захворювань, дитячої патології, онкологічних захворювань тощо;

– упровадження ефективних новітніх методик ранньої профілактики й діагностування різноманітних захворювань на відповідних етапах надання медичної допомоги населенню (під час екстреної медичної допомоги; під час первинної, вторинної та третинної медичної допомоги);

– визначення причини виникнення, профілактики, діагностування та лікування легеневої гіпертензії та впровадження наукових тенденцій у фахову діяльність лікарів-пульмонологів, фтизіатрів і лікарів сімейної практики;

– запровадження сучасних програм для реабілітації пацієнтів із хворобами терапевтичного спрямування;

– створення тренінгових осередків, на яких відбуватиметься впровадження сучасних методів і технологій з метою багатогалузевої реабілітації під інтернатури;

– розроблення новітніх методів профілактики, діагностування та лікування недосліджених інфекційних захворювань;

– упровадження сучасних заходів забезпечення санітарного й епідеміологічного благополуччя населення.

Наукова новизна

З-поміж актуальних напрямів сфери медичного обслуговування населення в країні слід виокремити такі: диджиталізація у сфері медичного обслуговування населення; розвиток навчальної та науково-дослідної діяльності під час підготовки фахівців у сфері медичного обслуговування населення; забезпечення належного фінансування сфери медичного обслуговування населення; упровадження якісної кадрової політики у сфері медичного обслуговування населення; поліпшення санітарного й епідемічного благополуччя населення; розвиток сфери трансплантології. У статті схарактеризовано розвиток навчальної та науково-дослідної діяльності під час підготовки фахівців у сфері медичного обслуговування населення.

Висновки

З огляду на зазначене, доходимо висновку, що основними ознаками цього напрямку є якісна підготовка фахівців сфери медичного обслуговування населення, розвиток наукових поглядів і підходів до розв'язання проблем профілактики, діагностування та лікування захворювань на сучасному новітньому рівні.

REFERENCES

- Averianov, V.B. (2005). Aktualni zavdannia stvorennia novoho zakonodavstva pro derzhavnu sluzhbu v Ukraini [Actual tasks of creating new legislation on civil service in Ukraine]. *Yurydychnyi zhurnal, Legal journal*, 8. doi: 10.32702/2307-2156-2005.3.100 [in Ukrainian].
- Dubenko, S.D. (2002). *Kadrove zabezpechennia derzhavnoho upravlinnia v Ukraini [Staffing of public administration in Ukraine]*. N.P. Nyzhnyk, V.M. Oluiiko (Eds.). Lviv: Nats. un-t "Lvivska politekhnikha". doi: <https://doi.org/10.36030/2311-6722-2019-1-13-20> [in Ukrainian].
- Faunce, T.A. (2005). Will international human rights subsume medical ethics? *Intersections in the UNESCO Universal Bioethics Declaration. Journal of Medical Ethics*, 31(3). doi: 10.1136/jme.2004.006502.
- Horban, A.Ye. (2013). Analiz osnovnykh zasobiv naukovoї komunikatsii v informatsiinomu zabezpechenni stratehii podolannia riadu sotsialno nebezpechnykh khvorob v Ukraini za 2008-2012 rr. [Analysis of the main means of scientific communication in the information support of the strategy for overcoming a number of socially dangerous diseases in Ukraine for 2008-2012]. *Ukrainskyi medychnyi chasopys, Ukrainian medical journal*, 4(96), 162-166. doi: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.53.2013.148721> [in Ukrainian].
- Kaminska, N., & Nazarko, Y. (2019). Implementation of the right to health care in the countries of the European Union. *Wiadomości Lekarskie, LXXII*, 7, 1337-1342 [in Ukrainian].
- Kortukova, T., Kaminska, N., Dei, M., & Blahodamyi, A. COVID-19: Regulation of Migration Processes in The European Legal Area. *Cuestiones Políticas*, 38, 321-332. Retrieved from <https://produccioncientificaluz.org/index.php/cuestiones/article/view/34328>.
- Kravets, V. (2019). Heneza stanovlennia ta rozvytku sfery medychnoho obsluhovuvannia naseleння v pervisnyi period rozvytku suspilstva [Genesis of formation and development of the sphere of medical care in the initial period of society development]. *Filosofski ta metodolohichni problemy prava, Philosophical and methodological problems of law*, 1(17), 99-103. doi: <https://doi.org/10.33270/01191702.99> [in Ukrainian].
- Medychna osvita: yakykh zmin ochikuvaty naiblyzhchym chasom [Medical education: what changes to expect in the near future]. (n.d.). www.ukrinform.ua. Retrieved from <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2768549-medicna-osvita-akih-zmin-ocikuvati-najblizcim-casom.html> [in Ukrainian].
- Ostrovskaya, B. (2019). Rozvytok bioetyky v mizhnarodnomu pravi yak hlobalnoi platformy dlia rozv'iazannia problem prav liudyny [The development of bioethics in international law as a global platform for solving human rights problems]. *Filosofski ta metodolohichni problemy prava, Philosophical and methodological problems of law*, 1(17), 25-31. doi: <https://doi.org/10.33270/01191702.25> [in Ukrainian].
- Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy "Pro zatverdzhennia Polozhennia pro systemu bezperervnoho profesiinoho rozvytku fakhivtsiv u sferi okhorony zdorovia": vid 28 berez. 2018 r. No. 302 [Resolution of the Cabinet of

- Ministers of Ukraine "On approval of the Regulations on the system of continuous professional development of health care professionals" from March 28, 2018, No. 302]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/302-2018-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
- Strelchenko, O.H. (2008). *Kharakterystyka zakonodavstva u sferi okhorony zdorovia Ukrainy ta yoho udoskonalennia* [Characteristics of the legislation in the field of health care of Ukraine and its improvement]. *Administrativna reforma ta problemy vdoskonalennia diialnosti pravookhoronnykh orhaniv, Administrative reform and problems of improving the activities of law enforcement agencies: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference* (pp. 338-342). Simferopol: Krasnodar. yuryd. in-t vnutr. sprav [in Ukrainian].
- Strelchenko, O.H. (2019). *Doktrynalni osoblyvosti henezysu sfery obihu likarskykh zasobiv u period nezalezhnosti Ukrainy* [Doctrinal features of the genesis of the sphere of circulation of medicines during the period of independence of Ukraine]. *Aktualni problemy derzhavy ta prava, Current issues of state and law*, 82, 229-235. doi: doi.org/10.31359/2222-5544-2019-37-2-33 [in Ukrainian].
- Strelchenko, O.H. (2019). *Osoblyvosti vprovadzhennia medychnykh tekhnolohii u sferu obihu likarskykh zasobiv na zrazok Yevropeyskykh standartiv* [Features of the introduction of medical technologies in the field of circulation of medicines such as European standards]. *Aktualni teoretychni ta praktychni problemy nablyzhennia zakonodavstva Ukrainy do prava Yevropeiskoho Soiuзу, Current theoretical and practical problems of approximation of Ukrainian legislation to the law of the European Union: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference* (pp. 120-124). Kyiv: Kafedra [in Ukrainian].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Авер'янов В. Б. Актуальні завдання створення нового законодавства про державну службу в Україні. *Юридичний журнал*. 2005. № 8. doi: [10.32702/2307-2156-2005.3.100](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2005.3.100).
- Дубенко С. Д. Кадрове забезпечення державного управління в Україні : навч. посіб. / за заг. ред. Н. Р. Нижник, В. М. Олуйка. Львів : Нац. ун-т «Львівська політехніка», 2002. 352 с. doi: <https://doi.org/10.36030/2311-6722-2019-1-13-20>.
- Faunce T. A. Will international human rights subsume medical ethics? *Intersections in the UNESCO Universal Bioethics Declaration. Journal of Medical Ethics*. 2005. No. 31 (3). doi: [10.1136/jme.2004.006502](https://doi.org/10.1136/jme.2004.006502).
- Горбань А. Є. Аналіз основних засобів наукової комунікації в інформаційному забезпеченні стратегії подолання ряду соціально небезпечних хвороб в Україні за 2008–2012 рр. *Український медичний часопис*. 2013. № 4 (96). С. 162–166. doi: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.53.2013.148721>.
- Kaminska N., Nazarko Y. Implementation of the right to health care in the countries of the European Union. *Wiadomości Lekarskie*. 2019. T. LXXII. № 7. P. 1337–1342.
- Kortukova T., Kaminska N., Dei M., Blahodarnyi A. COVID-19: Regulation of Migration Processes in The European Legal Area. *Cuestiones Politicas*. 2020. Vol. 38. P. 321–332. URL: <https://produccioncientificaluz.org/index.php/cuestiones/article/view/34328>.
- Кравець В. Генеза становлення та розвитку сфери медичного обслуговування населення в первісний період розвитку суспільства *Філософські та методологічні проблеми права*. 2019. № 1 (17). С. 99–103. doi: <https://doi.org/10.33270/01191702.99>.
- Медична освіта: яких змін очікувати найближчим часом. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2768549-medicna-osvita-akih-zmin-osikuvati-najblizcim-casom.html>.
- Островська Б. Розвиток біоетики в міжнародному праві як глобальної платформи для розв'язання проблем прав людини. *Філософські та методологічні проблеми права*. 2019. № 1 (17). С. 25–31. doi: <https://doi.org/10.33270/01191702.25>.
- Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я : постанова Кабінету Міністрів України від 28 берез. 2018 р. № 302. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/302-2018-%D0%BF#Text>.
- Стрельченко О. Г. Характеристика законодавства у сфері охорони здоров'я України та його удосконалення. *Адміністративна реформа та проблеми вдосконалення діяльності правоохоронних органів : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Сімферополь, 12–13 груд. 2008 р.)*. Сімферополь : Краснодар. юрид. ін-т внутр. справ, 2008. С. 338–342.
- Стрельченко О. Г. Доктринальні особливості генезису сфери обігу лікарських засобів у період незалежності України. *Актуальні проблеми держави та права*. 2019. № 82. С. 229–235. doi: doi.org/10.31359/2222-5544-2019-37-2-33.
- Стрельченко О. Г. Особливості впровадження медичних технологій у сферу обігу лікарських засобів на зразок Європейських стандартів. *Актуальні теоретичні та практичні проблеми наближення законодавства України до права Європейського Союзу : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 15 берез. 2019 р.)*. Київ : Кафедра, 2019. С. 120–124.

Стаття надійшла до редколегії 31.08.2020

Kravets V. – Postgraduate Student of the Department of Public Management and Administration of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3673-4850>

Scientific-Legal and Methodical Bases of Improvement of Professional Training of Experts of Sphere of Medical Service of the Population in Ukraine

*In Ukraine today, the implementation of reforms in the field of public health services and health care in general, including during the training of specialists in the field of public health services. That is why the whole sphere of medical care should be intensified and follow the established directions of activity, which determine and form certain legal consequences. The **purpose** of the article is to study the process of professional training in the field of health care, which determines the solution of a number of tasks, namely: the study of health care, which is at the crossroads of the reform process, identifying basic ways and mechanisms to improve this process. **Scientific novelty.** Actual directions of activity of the sphere of medical service of the population in the country are such as: digitalization in the sphere of medical service of the population; development of educational and research activities during the training of specialists in the field of medical care; improving the proper financing of the field of medical care; implementation of quality personnel policy in the field of medical care; improving the sanitary and epidemiological well-being of the population; development of transplantology. It is in the article that the direction of development of educational and research activities during the training of specialists in the field of medical care is described; improving the proper financing of the field of medical care. **Conclusion.** The following steps are proposed: introduction of the latest achievements of medicine in general practice in the field of medical care; development, improvement and implementation in practice of the latest standards to provide quality and effective medical care to the population in the treatment of cardiovascular diseases, treatment of infectious diseases, pediatric pathology, cancer, etc .; introduction of effective new methods of early prevention and diagnostic of various diseases at the appropriate stages of providing medical care to the population (during emergency medical care; during primary, secondary and tertiary medical care); determining the cause, prevention, diagnosis and treatment of pulmonary hypertension and the introduction of scientific trends in the professional activities of pulmonologists, phthisiologists and family physicians; introduction of modern programs for rehabilitation of patients with therapeutic diseases; creation of training centers where modern methods and technologies will be introduced for the purpose of multidisciplinary rehabilitation for internships; development of the latest methods of prevention, diagnosis and treatment of unexplored infectious diseases; implementation of modern measures to ensure the sanitary and epidemiological well-being of the population.*

Keywords: medical care; population; health care; digitalization; scientific and legal principles; methodical principles; reforming.